

fremkaldes, skal det ske ved, at det brister mellem de Radikale og Socialdemokratiet. Og jeg skal sige til den højtærede Statsminister, at det er slet ikke ham, der er Herre over, hvornaar vi skal have Valg. I det Øjeblik de Radikale siger til Statsministeren: Nu leger vi ikke med længere, højtærede Hr. Statsminister, saa er det Tidspunkt kommet, da den højtærede Statsminister kommer i Mindretal her i dette høje Ting. (Statsministeren [Stauning]: Og saa faar vi Valg!) Ja, saa faar vi Valg, og saa faar den nuværende Opposition Oprejsning for 1924.

Formanden: Jeg henstiller til ærede Medlemmer ikke at afbryde Talerne. Det bidrager kun til at forlænge Forhandlingerne.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem, som nu forlod Talerstolen, forklarede os, at Venstre havde været det førende Parti med Hensyn til Arbejdsløshedskasselovgivningen. Jeg maa nu først minde det ærede Medlem om, at længe før man her i Rigsdagen vilde anerkende en Samfundspligt i dette Spørgsmaal, havde Arbejderne selv i adskillige Fag startet deres egne Arbejdsløshedskasser og selv administreret dem. Og for det andet vil jeg gerne minde om, at da der endelig blev skabt en Arbejdsløshedskasselovgivning, maatte der anvendes ganske overordentlig store Anstrengelser for at faa den fortolket saaledes, at den overhovedet kunde bruges baade af de eksisterende Kasser og af dem, der agtede at starte Arbejdsløshedskasser og søge dem anerkendt.

Det ærede Medlem talte om, at naar Staten yder Bidrag, som foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, skal der ydes Bidrag fra alle Sider, fra Arbejdsgivere og fra Arbejdere, Arbejderne skal gaa ned i Løn. Ja, det kan kontrolleres. Der findes nemlig Overenskomster, og man kan kontrollere, hvor meget de gaar under dem. Men det ærede Medlem og Venstre vil ikke være med til at gennemføre nogen Art af Kontrol med Arbejdsgiverne og deres Avanceberegning. Hvorledes er det da muligt, at man skulde kontrollere, om de gaar ned i samme Grad som Arbejderne? Tilfældet „Frederik VIII“ er yderst illustrerende, ogsaa for det ærede Medlems Paastand om, at Arbejderne stod stejlt paa deres Overenskomsters Hævdelse. De tilbød 20 pCt.s Nedgang, medens man fra den anden Side ikke vilde lade sin eventuelle Nedgang kontrollere.

Drachmann: Jeg konstaterer den styrkende Indflydelse, Middagspausen har ud-

øvet paa Ordføreren for Socialdemokraterne, det ærede Medlem Hr. Trier. Medens det ærede Medlem i Eftermiddags i Erkendelse af, at de Vanskeligheder, jeg har omtalt, var til Stede i akkurat det Maal, jeg og mit Parti vurderer dem til, var særdeles mild og afdæmpet i sin Form — ogsaa efter sin egen Opfattelse, som vi nu har hørt —, havde han faaet Tønen skærpet nu i Aften. Nu kender jeg ikke saa meget til det ærede Medlem, at jeg ved, om den sande Karakter i hans Væsen kommer frem, naar han er sulten, eller naar han er møt, men i alt Fald vil jeg tro, at det første er Tilfældet. Thi det ærede Medlem Hr. Trier og jeg har i vore Forhandlinger været ganske klare over, at de tekniske Vanskeligheder ved Lovforslagets Udførelse, det, det hele staar og falder med, er til Stede, og jeg tror, at hele den Ændring, Lovforslaget har faaet, er det mest eklatante Bevis paa, at man ikke har turdet anlægge dette Lovforslag generelt. Men naar det er Tilfældet, er ogsaa hele Forslaget et Slag i Luften og et Eksperiment, og det er det Eksperiment, vi ikke har villet være med til, vi henviser til enkeltvis Afgørelse.

Jeg skal skænke det ærede Medlem Hr. Trier, hvad han har opdaget i Kraft af, at han i Mellemtiden har spist til Middag, om de 87 000 Arbejdes Nød, og navnlig, hvad vi vil udnytte deres Sult til. Jeg tror, at de 87 000 Arbejdere efterhaanden, ligesom andre Befolkningsdele, faar en stedse voksende Forstaaelse af, hvor det er, den egentlige Hjælp ligger, og jeg tror, at den doktrinære Frihandel, som navnlig præger den af Fanatisme saa uendelig besjælede Ordfører for Socialdemokratiet i denne Sag, langt fra deles af Arbejderstanden; det vilde ogsaa være fuldkommen ulogisk og selvmodsigende, hvis den blev det. Ogsaa vi andre kan tale med danske Arbejdere, heldigvis, ogsaa vi andre har Henvendelser fra dem, og stedse flere Eksempler faar vi paa, at Sansen for en sund Beskyttelsespolitik, en hensigtsmæssig Toldpolitik, er voksende ogsaa i vide Kredse af den danske Arbejderstand. Saa kommer den Dag, da de danske Arbejdere har at vælge mellem det ærede Medlem Hr. Triers fuldkommen fanatiske Frihandelsdoktriner og vore overalt i Verden anerkendte Principper, som giver Arbejderne vellønnet og vel tilrettelagt Arbejde og sikrer den indenlandske Produktion. Der er mange andre Bevægelser, saasom „Dansk Arbejde“, og der kan ogsaa findes andre Foranstaltninger, men alt sammen batter det intet mod det eneste, der virkelig er at regne med som Støtte i denne Forbindelse, nemlig en fornuftig og hensigtsmæssig Told-